

26.31

גביר קרא לכל חכמה אחותי
ומצאה חן בפתחי פיו ועמו
נעים שמעו חשבנוהו לרופו
ראינוהו והן שמעו מעמו
פעליו נתנו כנה לזכרו
וקלו מצבי מדבר ועימו

(ר' יהודה הלוי רואן ח"א ס" כיה)

Egyik poéta dolgozótársunk, hogy lefordítottuk neki
a klasszikus héber szöveget, hevenyészve így foglalta azt
versbe:

Férfi, ki minden bölcseséget
Hű testvérének nevezett,
Ki bájt adott a bölcseségnek,
Bűvös varázst eszméinek.

Oh csodanagy volt az ő hire,
Túlzottnak hittük azelőtt,
De megjelent előttünk s ime
A hir még kisebbíti őt.

Nevének szárnyat ád az érdem,
Emléke így száll-száll tova,
Gyorsabban száguld szét a térben,
Mint a puszta őze, madara.

A sirkő szép magas obeliszk, ugyan olyan már-
ványból való, minőből megdicsőült királynénk Heine
szobrát faragtatta ki Korfu szigetén. A fölírást Kohn
Arnold budapesti sirkőraktára műhelyében vették a
tisztá fehér márványba.

Jehuda Halévi sorai fölött még a következő fölírás
olvasható.

ציון לקבר איש האלהים!

מודה"ר דוד בן כהנ"ר יהודה קויפמאן
מודה בבית מדרש הרבנים דפה נולד י"ט סיון תר"י לפה
והלך לעולמו ביום ערב ר"ח מנחם אב תרנ"א לפה
ת"נ צ"ב ה.

Jehuda Halévi versének 3. és 4. során tán sokan
föladaknak, azért ideírjuk, hogy értelmeztük mi e két sort:

Hirének kedvességét tulzottnak véltük, (neim simeó chasav-
nuhu lerubó) de láttuk és ime hire még kisebbítője.

A második sor utolsó szava (étó) tollával fordítandó,
az utolsó sor utolsó szava (éjtó) madárral.

